

(137)

هو الله

ای کنیزان عزیزان حق الحمد لله در راه هدی جام لبریزی نوشیدید نوش جان باد این ساغر شهد و شکر است و این نفعه مشک و عنبر ولی کام هر بی تمیزی از آن شیرین نگردد بلکه مذاق کنیزان عزیزان الهی شکرین شود زیرا هر نفسی مرد این میدان نباشد و در این عرصه جولان نتواند ایام در گذر است و حیات بشر بیفائده و ثمر مگر در راه آن دلبر سر بدهد و در هر دمی مورد جفای هر ستمگر گردد و در ثبوت بر پیمان محکمتر شود ای اماء رحمن اهل ملاً اعلی تحسین نمایند و اهل ملکوت ابهی لسانرا بذکر شما تزین دهند دمبدم بشکرانه جمال قدم پردازید که چنین موهبتی مبدول داشت که در سبیل محبتش مورد ملامت و شماتت شدید و معرض جفای اهل ضلالت این موهبت عظماست و رحمت کبری و عنایت جمال ابهی عنقریب شماتت بشکرانیت تبدیل گردد و ملامت بستایش و محمدمت مبدل شود و اماء رحمن هر یک مانند شمع در انجمن نساء بدرخشند و بمثابه ستاره در افق عزت ابدیه روشن گردد و علیکن التحیة و الثناء (ع ع)